

Морока Д. М.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

ІННОВАЦІЙНА АКТИВНІСТЬ СУБ'ЄКТІВ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УМОВАХ СУЧАСНИХ ВИКЛИКІВ

В сучасних умовах постає гостре питання інноваційного розвитку підприємств як в Україні, так і в інших країнах світу. Це пов'язано з тим, що НТП не стоїть на місці, ми весь час спостерігаємо удосконалення основних виробничих фондів суб'єктів господарської діяльності. В реаліях ринкової економіки, інноваційний розвиток підприємства має вирішальний характер у підвищенні рівня конкурентоспроможності та досягненні лідерства як на внутрішніх, так і на зовнішніх ринках в обраному сегменті торгівлі. Результатом такої інноваційної активності є збільшення суми фінансового результату підприємства та забезпечення його сталого економічного розвитку [1].

Безперечно, розглядаючи інноваційну активність підприємства, необхідно згадати фактори, які мають безпосередній вплив на неї: організація інноваційного процесу; рівень своєчасності випуску інноваційної продукції; забезпеченість ресурсами; сприйняття нового.

Треба розуміти, що організація інноваційного процесу та впровадження самих інновацій на підприємстві річ не обов'язкова, тим більше вона є досить затратною для власників того чи іншого підприємства. Керівництво повинно саме для себе визначитись чи зможуть вони інвестувати власні кошти, або шукати вітчизняних чи закордонних інвесторів для розвитку інноваційної активності даного суб'єкта підприємницької діяльності, чи потрібно це їм. Більшість підприємств, які уже зайняли необхідну нішу на ринку (внутрішньому чи зовнішньому) не мають на меті вкладати великі кошти в інноваційний розвиток, бо вони задоволені тією сумою прибутку, які вони отримують, та тим відсотком споживачів, які купують їх продукцію. Тож, до організації інноваційного процесу необхідно підійти більш обґрунтовано, бо у

даному випадку є певні ризики і головне питання: «Чи потребує дане підприємство інноваційного розвитку».

Ті сучасні компанії та підприємства, які все ж мають на меті отримати максимум від своєї господарської діяльності та збільшити свій рівень конкурентоспроможності все ж повинні інвестувати фінансові ресурси на інноваційний розвиток. Це, насамперед, своєчасність випуску інноваційної продукції. У ХХІ ст., коли споживачів мало чим можна зацікавити, маркетингологи звертають увагу на випуск інноваційної продукції. В першу чергу, це стосується підприємств, які виготовляють сучасні девайси. Даний тип продукції має такий нюанс, як моральний знос. Тобто, незважаючи на все, новітні моделі через певний період часу (1-2 роки), почнуть поступатися новим товарам конкурентів, які будуть більш обладнані сучасними новинками (програмами, тощо), які матимуть більший попит на ринку. Саме тому, суб'єктам підприємницької діяльності необхідно періодично проводити стратегічний аналіз бізнес – портфелю, це допоможе виділити перспективні товарні групи, що в свою чергу допоможе досягненню достатнього рівня своєчасності випуску інноваційної продукції.

Жоден розвиток неможливий без певної сукупності ресурсів. Це й стосується суб'єктів господарювання. До них належать: матеріальні; фінансові; трудові.

На нашу думку, існує зв'язок між усіма факторами, які впливають на інноваційний розвиток підприємства. Це пов'язано із тісною взаємодією всіх видів ресурсів на підприємстві. Під матеріальними ресурсами йдеться про сировину, основні виробничі фонди, тощо. Тобто те, без чого не може обійтися жодне сучасне підприємство. Саме наявність даних ресурсів створює певний фундамент для інноваційної активності суб'єкта господарської діяльності у майбутньому. Під фінансовими ресурсами розуміються усі кошти, які має підприємство (власні та залучені). Саме від керівництва залежить, як вони будуть використовуватися: чи на зростання рівня інноваційної активності підприємства, чи на інші напрями розвитку. На сьогоднішній день, в умовах

інтеграції України до складу ЄС, все частіше вітчизняні товаровиробники вдаються до пошуку іноземних інвесторів, які б змогли допомогти обраним підприємствам у сталому економічному розвитку. На нашу думку, найбільш цінним ресурсом суб'єкта підприємницької діяльності є трудовий ресурс. В теорії, він є найголовнішим, бо трудові ресурси становлять значну частку від усіх інших факторів виробництва. Від рівня продуктивності праці залежать ефективність більшості операцій на підприємстві.

Впровадження інноваційних методів керівництва та покращення рівня соціального становища трудового колективу має прямий позитивний вплив на загальну роботу усіх підрозділів організації [2].

Сприйняття нового полягає у готовності до провадження та розвитку інноваційної активності підприємства. У цьому випадку необхідно розробити стратегію інноваційного розвитку суб'єкта підприємницької діяльності. Її сутність полягає в організації інноваційного процесу, випуску інноваційної продукції, що призведе до випередження наявних конкурентів, збільшення суми прибутку не за рахунок зменшення собівартості виготовленої продукції або збільшення її ціни реалізації, а за рахунок покращення та удосконалення своєї продукції, застосування інновацій та розширення її номенклатури [3].

Список використаних джерел:

1. Боярська М. О. Управління інноваційними процесами на підприємствах: особливості реалізації / М. О. Боярська // Економіка підприємства та управління виробництвом. – 2011. – №4. – С.112-116.
2. Величко О. П. Маркетинг, інновації та якість як об'єкти стимулювання в управлінні вітчизняною вищою освітою / О. П. Величко, Л. А. Величко // Маркетинг інновацій та інновації в маркетингу: Матеріали XI Міжнародної науково-практичної конференції (м. Суми, 28-30 вересня 2017 р.) / Сумський державний університет. – Суми: Триторія, 2017. – С. 52-53.
3. Гринько Т. В. Організаційні зміни на підприємстві в умовах його інноваційного розвитку / Т. В. Гринько, Т. З. Гвініашвілі // Економічний часопис – XXI. – 2015. – № 1-2 (2). – С. 51-54.